

Palmen hebben een schijnstam. De planten ontwikkelen een enkele stengel met één groeipunt. De stengel bestaat uit opeengestapelde bladvoeten en bevat geen bast. Hierdoor kan de plant ook niet in de breedte groeien, zoals echte bomen. Het is dan ook geen echte boom.

Maandag 16 maart 2015

- Van : Castalla 780 m
- Naar : Santuario de la Font Roja 1.200 m
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 18 km
- Duur : 6 uur

De brem staat hier al in bloei. Het is een struik en kan een hoogte van 2 m bereiken. Van de twijgen van brem kunnen bezems gemaakt worden. In het verleden werd de vezel van de plant in tijden van schaarste gebruikt als vervanger van jute.

Brem bevat het giftige sparteïne dat een stimulerende werking heeft op het hart. In de fytotherapie wordt de plant daarom ook gebruikt bij hartzwakte. Ook wordt brem gebruikt bij lichte reumatische aandoeningen.

Op mijn tochten in Spanje kom ik regelmatig bovenstaand bordje tegen. Ik kende de betekenis niet van dit bord. Myriam die de Spaanse taal machtig is heeft aan een boer de betekenis van dit bord gevraagd. Blijkt dat dit bord aangeeft dat men zich bevindt in jachtgebied.

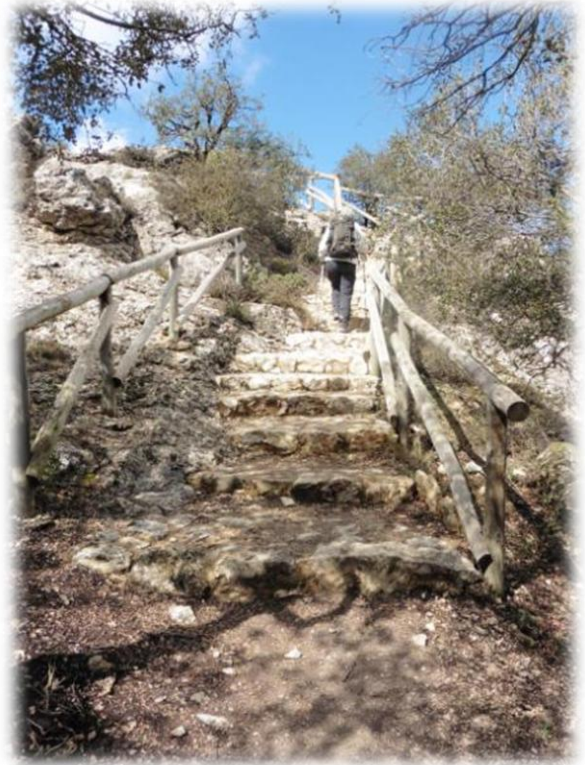
Ik stap vandaag met Josine en rond de middag komen we de andere groep tegen. Daar de andere groep het traject vandaag in dalende lijn doet dienen ze een jasje meer aan te trekken.

Een hoopje stenen in de bergen geeft de weg aan en is eigenlijk een soort wegwijzer, vooral zeer doeltreffend als het gesneeuwd heeft en bij mist. Men noemt dit een steenmannetje.

Steenmannetjes komen wereldwijd voor. In het verleden zouden reizigers die onherbergzame gebieden doorkruisten, de gewoonte hebben gehad om onderweg stenen op te rapen en toe te voegen aan het eerstkomende steenmannetje dat ze tegenkwamen. Men loopt van het ene steenmannetje naar het volgende (zichtbare) steenmannetje.

Een selfie van Josine en mijzelf. We bevinden ons nu in het natuurpark Del Carrascal de la Font Roja.

El carboner seleccionava els tronc de carrasca

... per montar la carbonera, cremar-la i controlar la formació del carbó.

El carbó vegetal s'obté de cremar lentament la fusta evitant que s'encengui en flames, i aconseguint evaporar l'aigua que conté.

LA CARBONERA

Per aconseguir aquest carbó, antigament es construïa una carbonera formada a partir d'una **pila de fusta**. Els troncs es disposaven verticalment, els més grossos al centre i els més petits als costats, i posteriorment es tapaven amb **fulles i herba**, a la part central es obrava una **boca** per on poder moure'l i "reventar" l'interior de la carbonera, i per arribar-hi s'instal·lava una **matalàs de pedra i pedres**, als laterals es va de terra i calien alguns forats **fumerales i galeries** per a controlar la combustió.

El carbó vegetal ha estat la part que el **font d'energia** obsolescència de **brases**, pilones i cistells, però el seu ús va disminuir a mitjans del segle XX amb l'entrada d'altres tipus de combustibles i el gas licuat a l'època del petroli.

Aquest ofici de carboner, quasi desaparegut, suposava un coneixement dels indívidus de la zona. D'aquesta manera, s'escollia la fusta més adequada per a fer el carbó i es regulava l'exploració del bosc.

El calciner triava les roques calcàries

per obtenir el calciner el font de carbó, i regular la seva combustió de carbó.

La calciner triava les roques calcàries de les zones de muntanya, a més de les zones de muntanya, i les portava a les carboneres de carbó.

EL MUNT DE CAL

La calciner triava les roques calcàries de les zones de muntanya, a més de les zones de muntanya, i les portava a les carboneres de carbó.

La calciner triava les roques calcàries de les zones de muntanya, a més de les zones de muntanya, i les portava a les carboneres de carbó.

We krijgen zicht op het santuario de la Font Roja. Op het dak staat een grote madonna.

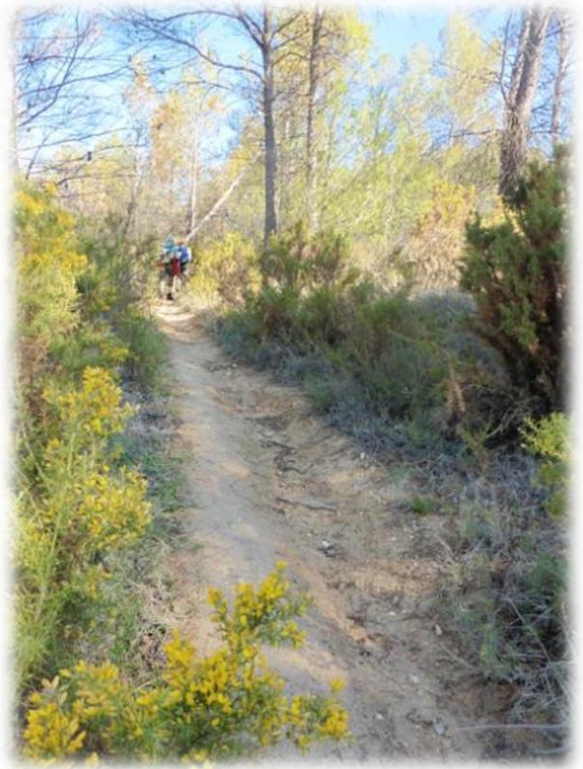

Dinsdag 17 maart 2015

- Van : Santuario de la Font Roja 1.200 m
- Naar : Alcoy 900 m
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 700 m
- Afstand : 12 km
- Duur : 3 uur

Vandaag stap ik met Lut en Myriam. Het is weliswaar zonnig maar toch aan de frisse kant.

In deze streek zijn veel witte dorpjes. De witte dorpjes waren in de tijd van de Moren zeker niet wit. In de XVII eeuw, toen de streek gebukt ging onder een heftige pestepidemie en men dacht dat kalk een desinfecterende werking had, besloot men de huizen wit te kalken, en binnen zag het er veel ruimer en netter uit. Sedertdien heeft men deze traditie in ere gehouden.

We eindigen vandaag in de buurt van het stadje Alcoy. Alcoy ligt op een kruispunt van vijf verschillende rivieren en is daardoor, sinds de uitvinding van watermolens een bloeiende, industriële stad.

De vale gier voelt zich in dit gebied thuis. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van runderen en andere grote dieren.

De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen. De laatste jaren neemt hun aantal in Spanje af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

In de keuken wordt door iedereen hard gewerkt. Ikzelf zorg er voor dat de glazen regelmatig worden gevuld.

Frans maakt een lekkere paella en als voorgerecht krijgen we een portie goed gekruide Spaanse mosselen.

Woensdag 18 maart 2015

- Van : Alcoy 900 m
- Naar : El Pinatell 900 m
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 700 m
- Afstand : 18 km
- Duur : 7 uur

We doorkruisen vandaag het Nationaal park Sierra de Mariola. Sedert 2002 is dit beschermd natuurgebied. Het herbergt onder andere heel wat vogelsoorten zoals de kanarie, arenden, havik, sperwer, torenvalk, uil en de vale gier.

De hoogste berg van dit natuurpark is de Montcabrer met een hoogte van 1.390 meter. De GR7 gaat over de top van deze berg.

Het weer wordt slechter en slechter en op een bepaald moment zitten we geheel in de regen en mist en kunnen we slecht een tiental meter ver zien.

Door het slechte weer hebben we niet veel kunnen zien van de omgeving. Het gebied is ongelooflijk rijk aan plantenrassen en in de Sierra vind je vooral Aleppo-pijnbomen samen met verschillende struiken zoals aliaga, rozemarijn of zonneroosje en kamperfoelie. Maar de echte rijkdom van de Sierra ligt zonder twijfel in de natuurlijke kruiden waaronder kamille, de piperela, lavendel en nog vele andere kruiden.

Op het plein Plaza de Espana vind je dit mooie gemeentehuis uit 1846. Je kunt er naar binnen lopen om de kunstcollectie en exposities van lokale artiesten te bekijken.

Deze bijzondere Art Déco brug met grote bogen werd gebouwd tussen 1925 en 1931. De brug is 42 meter lang en 156 meter hoog.

Donderdag 19 maart 2015

- Van : Casa de Salvador 400 m
- Naar : Torre del Ricco 580 m
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 100 m
- Afstand : 20 km
- Duur : 4 uur

Ook vandaag stappen we de gehele dag door het Nationale park maar veel hebben we er niet van gezien door de regen en de mist. We hebben er dan ook niet veel foto's van.

Vrijdag 20 maart 2015

Ook deze nacht heeft het fel geregend en ze geven geen beterschap. We besluiten daarom om de laatste stapdag af te schaffen en een bezoek te brengen aan de stad Alicante.

Flaneren doe je in Alicante op de Explanada de España. De prachtige geplaveide promenade trekt zowel overdag als 's avonds vele bezoekers die er kunnen wandelen vanaf de haven tot aan Canalejas. Er staan eeuwenoude bomen en er zijn een aantal kramen met snuisterijen te vinden. Explanada de España is zelfs hét symbool van de stad Alicante.

Ook hier in de buurt van de kathedraal vertrekt er een pelgrimsweg naar Santiago de Compostela.

De gebouwen aan de Plaza del Ayuntamiento worden goed onderhouden, zodat de waardevolle kenmerken uit de vorige eeuwen goed bewaard bleven. Dit belangrijke plein van Alicante heeft een zeer statige uitstraling. Het prachtige barokke stadhuis helpt hier aardig aan mee. Het werd in de achttiende eeuw gebouwd.

Hoog boven de stad prijkt het kasteel van Santa Bárbara boven op berg Benacantil. Door de hoge ligging van ongeveer 166 meter was dit fort vroeger ideaal om onverwachte bezoekers op tijd te ontdekken en actie te ondernemen.

Hoewel er bevindingen zijn gedaan die er op wijzen dat beginselen van Castillo de Santa Bárbara afkomstig zijn uit de negende eeuw, komt het merendeel echter uit de zestiende eeuw. Het kasteel is pas in het jaar 1963 opengesteld voor publiek, waarbij er tevens twee liften zijn geplaatst. De ingang voor deze liften bevindt zich in de berg die je bereikt via de wandeltunnel aan de Calle Jovellanos. Het kasteel is natuurlijk ook gewoon te voet te bereiken.

128 km hebben we deze keer afgelegd langs de GR 7 in 7 stapdagen of een gemiddelde van 18 km per dag. In totaal heb ik nu dus 1.308 km afgelegd van de GR 7.

Andere reisverslagen van de GR7 vind je op www.berglucht.be en vervolgens klikken op de link “gr50+” of op www.ludwighaese.be

Josine Rommens rommens.josine@skynet.be

Ludwig D’Haese benaltijdweg@gmail.com

Frans Pype frans.pype@telenet.be

Lut Guns lutiguns@hotmail.com

Myriam De Rese mdrese@hotmail.com

Foto’s : Frans Pype, Lut Guns, Myriam De Rese en Ludwig D’Haese

Tekst : Ludwig D’Haese